

Opsamling vedrørende Støtte til Pårørende – ideer til indsatser

Vejledning til pårørende

- Der skal være en kendt kontaktperson og man skal have navn og nummer på vedkommende.
- Støtten skal tilbydes tidligt i forløbet – ikke først når situationen er slem.
- Behov for fakta om juridiske, økonomiske og praktiske forhold, når ens nærmeste går bort eller skal på plejehjem (hvor økonomier adskilles) Herunder fremtidsfuldmagt, tilskud til psykolog mm.
- Grupper for pårørende og mulighed for aflastning imens, også udover ”dagtilbud”.
- Der er brug for hjælp til vejledning af den pårørende til dennes fremtidige liv med en syg ægtefælle hjemme eller på plejehjem.
- Der bør være pårørendegrupper også for de der har syge borgere i hjemmet – både vedr. demens men også andre belastende sygdomme, såsom kræft, KOL mm.
- Det er vigtigt at få information om sygdommens forløb som pårørende – så man kan forberede sig på det der vil ske.
- I forhold til ovenstående ville en pårørendevejleder opfylde behovene. En pårørendevejleder ville kunne rådgive om hele situationen og de kommunale tilbud. En pårørendevejleder ville kunne tage en samlet snak med hele familien – alle de nære pårørende. Så det ikke alene er ægtefællen der har ansvar og viden om situationen.
- Kommunikation – skriftlig og mundtlig skal være klar og præcis.
- Der er brug for trykt materiale omkring muligheder, retslige forhold, tilskud og tilbud.

Den konkrete aflastning

- Der bør ikke være et 3 timers maksimum på aflastning. Måske mere noget, der ligner niveauet for daghjem, fx 2 gange 5 timer ugentligt (hvis ens nærmeste er hårdt ramt). For mange med demens er det rarere at have aflastningen i hjemmet.
- Aflastning er også at få en fagperson til at vurdere situationen. Man kan ofte ikke selv afgøre hvornår ens nærmeste skal på plejehjem.
- Flere aflastningspladser så den pårørende ikke bliver syg af at passe den syge
- Det ville aflaste den raske at vide, at der var nogle meningsfulde aktiviteter for den syge.
- Der skal være tydelig forventningsafstemning om hvor aktiv man skal være som pårørende - hvad man skal involvere sig i og hvad der ikke er nødvendigt man involverer sig i? Hvor har man ansvaret / pligten?
- Der bør være opfølgende samtaler på plejehjem, når der er gået nogle måneder/med jævne mellemrum.

Om frivillige og andre aktører:

- Præster har ressourcer, det skal formidles, så der kan drages nytte af den mulighed
- De kommunalt ansatte som kommer i hjemmet skal kende til de frivillige tilbud fra fx ældresagen, vågekoner, kræftens bekæmpelse mm. Der er ressourcer at hente her.
- Kommunen bør videreformidle / annoncere tilbud fra disse aktører (fx i lokalavisens annoncer, hjemmeside mm.)
- Kommunen bør overveje om andre frivillige kan være aktive – fx i pårørende grupper og hjælpeinitiativer på vej (de skal dog styres af de frivillige)
- Mandegrupper til efterladte (ensomme) ægtemænd – med fokus på at de frivillige selv driver, og kommunen understøtter

Andet

- Det er meget vigtigt medarbejdere trives / fastholdes – så der ikke hele tiden er nye.

Opsamling vedrørende En Værdig Død – ideer til indsatser

Opmærksomhedspunkter i forhold til den Værdige Død

- Vi skal ikke dø alene – vi skal kontakte de pårørende i tide, vi skal bruge vågetjenesten
- Hurtig adgang til en sygeplejerske fx om natten/i ydertimer også med fokus på at man altid kan smertelindres tilstrækkeligt. Vi skal ikke dø i smerte
- Opmærksomhed på hvem der har adgang til tryghedskassen
- Ritualer ved dødsfald på plejehjem skal altid aftales med de pårørende på forhånd
- Der efterlyses palliative teams/personale med specialist viden. Palliative sengepladser a la hospice tankegangen ønskes både kommunalt som regionalt
- Der er brug for at man arbejder med personalet omkring aftabuisering af døden
- Fokus på borgere uden netværk – hvilken yderligere støtte er der behov for?
- Der bør være et særligt fokus på familier med børn – ikke alle døende er over pensionsalderen
- Forslag: Den der kender borgeren bedst kan have en koordinerende rolle ift. den døende, en fra hjemmeplejen, hjemmesygeplejen eller andre.
- Der bør tilbydes opfølgende besøg / kontakt til de efterladte ved hjemmeplejen
- De små ting – kaffe, et rart og trygt rum i den sidste tid/lige efter døden på plejehjemmet – et stillerum hvor man kan være i ro / alene med sine tanker

Religiøs sjælesorg

- er ikke for alle – men alle skal have kendskab
- borgere med andre religioner. Hvilket behov har de? Kommunen skal formidle kontakt til rabbiner / imam el.lign.
- Hvad kan humanistisk samfund tilbyde af støtte til de ikke religiøse?
- Præsten har mulighed for at give mere støtte end de fleste tror – også til pårørende.

Samtaler

- 1.gangsbesøg når den sidste tid nærmer sig
- Tilbud om samtaler både til de pårørende og den døende
- Kvartalsvis/halvårligt møde med personale/pårørende
- Opfølgende møde/samtale med den pårørende efter dødens indtræden
- Efteromsorg for pårørende
- Der kan være behov for samtaler alene med den døende. Vigtigt med medarbejdere, der kan snakke med den døende, hvor pårørende ikke kan. Give den døende et rum.

Information/ Hjælp til praktik

- Tilbud til pårørende (fx daghjem, aflastning)
- Pjecer med overordnet info om hvor man kan få hjælp til fremtidsfuldmager, livstestamenter m.m. (retslige forhold)
- Info/pjecer om muligheden for hospice
- Info/pjecer om kræftliner
- Info/pjecer om vågekoner
- Info/pjecer om præster / sjælesorg / humanistisk samfund (ikke religiøs bistand / begravelse)
- Info/pjecer om sorggrupper

Andet

- Hjælpebidler skal være på plads i hjemmet ved udskrivning
- Ro og tæt samarbejde mellem pårørende og personale skal prioriteres
- Psykologhjælp til de efterladte/pårørende – tilskud oplyses altid (se 1. afsnit vedr. pårørende)
- Gode bedemænd – måske kunne foreninger og organisationer tage sig af vejledning i dette da kommunen ikke må pga. konkurrenceforvridning.
- Danskundervisning / de rette medarbejdere til opgaven- medarbejderne skal kunne godt dansk – det er nødvendigt, hvis der skal være dialog med den pårørende og den døende